

Consejo General
del Poder Judicial

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
DE CATALUNYA

El TSJCat informa

L'Audiència de Barcelona condemna el futbolista Daniel Alves per agressió sexual a 4 anys i 6 mesos de presó

- ❖ El tribunal de la secció 21 li imposa, a més, 5 anys de llibertat vigilada, allunyament i incomunicació de la víctima durant 9 anys i 6 mesos, així com una indemnització de 150.000 euros i el pagament de les costes
- ❖ La sentència considera que ha quedat acreditat que la víctima no va consentir i que existeixen elements de prova, a més del testimoni de la denunciant, per a entendre provada la violació

Barcelona, 22 de febrer del 2024.-

El tribunal de la secció 21a de l'Audiència Provincial de Barcelona condemna a l'esportista Daniel Alves a 4 anys i sis mesos de presó per violació, a l'apreciar el tribunal reparació del dany en dipositar l'acusat indemnització des de la fase inicial de la instrucció; llibertat vigilada per un temps de 5 anys, que s'aplicaran una vegada complerta la pena de presó; prohibició d'apropar-se al domicili o lloc de treball de la víctima a menys de 1.000 metres i de comunicar-se amb ella per qualsevol mitjà per temps de 9 anys i 6 mesos; així mateix, se'l condemna a la pena d'inhabilitació especial per a l'exercici d'ocupació, càrrec públic, professió o ofici relacionats amb menors d'edat per temps de 5 anys, a aplicar una vegada complerta també la pena de presó; indemnització de 150.000 euros pel dany moral i les lesions; a la pena de 2 mesos de multa amb una quota diària de 150 euros, amb la responsabilitat personal subsidiària en cas d'impagament de l'article 53 del Codi Penal, per delictes lleus de lesions; i al pagament de les costes processals.

El tribunal considera provat que "l'acusat va agafar bruscament a la denunciant, la va tirar a terra i, evitant que pogués moure's, la va penetrar vaginalment, malgrat que la denunciant deia que no, que volia marxar". I entén que "amb això es compleix el tipus d'absència de consentiment, amb ús de la violència, i amb accés carnal".

@tsj_cat

www.poderjudicial.es

Consejo General
del Poder Judicial

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
DE CATALUNYA

La resolució explica que "per a l'existència d'agressió sexual no cal que es produeixin lesions físiques, ni que consti una heroica oposició de la víctima a mantenir relacions sexuals". I precisa que "en l'actual cas ens trobem a més amb unes lesions en la víctima que fan més que evident l'existència de violència per a forçar la seva voluntat, amb el subsegüent accés carnal que no ve negat per l'acusat". El tribunal afirma en la sentència que "el consentiment no només pot ser revocat en qualsevol moment, sinó que també cal que es doni el consentiment per a cadascuna de les varietats sexuals dins d'una trobada sexual i no consta que, almenys pel que fa a la penetració vaginal, la denunciante donés el seu consentiment, i no només això, sinó que a més l'acusat va sotmetre la voluntat de la víctima amb ús de la violència".

El tribunal "ha aconseguit la convicció sobre els fets en haver valorat positivament la declaració testifical en l'acte del judici oral de la víctima, conjuntament amb altres proves que corroboren el seu relat". Els magistrats consideren que en el nucli essencial de la seva declaració, la víctima ha estat "coherent i especialment persistent, no només durant tota la instrucció de la causa, sinó també en el plenari sense que s'evidenciés en l'interrogatori la concurrència de contradicció rellevant en relació al prèviament declarat per ella en instrucció".

La sentència explica que "existeixen suficients corroboracions perifèriques que apunten la versió de la denunciante en el referit a la penetració vaginal inconscientida":

- L'existència de lesions en el genoll de la víctima. "Les lesions en el genoll són producte de la violència usada pel Sr. Alves per a ajupir a la denunciante i així col·locar-la a terra. Queda clar que la lesió es va produir en aquest moment, en haver declarat un treballador de la discoteca on van ocórrer els fets, que li va estar curant la ferida".
- El comportament de la víctima després de produir-se els fets. "Comptem amb mitjans de prova suficients que acrediten l'estat de la víctima poc després d'haver sortit del bany del reservat".
- L'existència de seqüeles en la víctima.

I, encara que el tribunal constata que algunes manifestacions de la denunciante no es compadeixen amb proves practicades, "pel que fa al paràmetre de valoració de la credibilitat subjectiva del testimoniatge, no consta l'existència de cap mòbil espuri en la denunciante. Ni coneixia al Sr. Alves ni consta que tingués cap mena d'animadversió cap a l'acusat; es van

@tsj_cat

www.poderjudicial.es

Consejo General
del Poder Judicial

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
DE CATALUNYA

conèixer el dia dels fets instants abans d'ocórrer aquests. No s'ha assenyalat cap causa d'incredibilitat subjectiva, alguna picabaralla, enveja, gelosia o un altre motiu que li portés a denunciar uns fets que no haurien ocorregut segons l'acusat".

Afegeix, a propòsit d'això, el tribunal que "de tot el que ha relatat la víctima, dels comunicats de baixa aportats, dels informes psicològics i psiquiàtrics, concloem que la denúncia, a priori, li portaria més problemes a la denunciant que avantatges". I precisa: "la víctima presentava temor a denunciar els fets per les possibles repercussions mediàtiques que pogués tenir i pel fet que la seva identitat pogués ser revelada. Aquest temor podria haver-se vist confirmat puix que, segons ha estat exposat per la lletrada de l'acusació particular, recentment han denunciat la filtració de les dades personals de la denunciant".

I, s'afegeix en la fallada, que tampoc cal parlar d'interès econòmic atès que "amb anterioritat a la celebració del judici la defensa ha ofert la quantitat de 150.000 euros perquè fossin lliurats a la denunciant, aquesta podria haver acceptat aquesta quantitat, renunciant seguidament a l'exercici d'accions civils i penals, però no el va fer, presentant un escrit, de data d'entrada en aquesta Secció 11 de desembre de 2023, pel qual s'assenyalava que no era desig de la denunciant percebre cap quantitat durant el procediment judicial, excepte el que es pogués establir per la Sala en el cas en què recaigués sentència condemnatòria". No consta, en definitiva, afirma la decisió judicial, "l'existència de cap ànim espuri ni cap circumstància que permeti dubtar de la credibilitat de la víctima en aquest sentit".

El tribunal de la secció 21a explica en la sentència que "en la pràctica majoria dels delictes contra la llibertat sexual, més quan la peça fonamental és l'existència de consentiment, la prova s'assenteixi principalment sobre la declaració de la víctima. En unes ocasions corroborat mitjançant l'existència de lesions, de restes biològiques o d'altres indicis poderosos. Però ni és necessària l'existència de lesions per a la comissió d'un delictes d'agressió sexual, ni en tots els casos ens trobem davant l'existència de restes biològiques".

I constata que "això no significa que la mera interposició de la denúncia suposi l'acreditació dels fets denunciats, ni tan sols quan aquesta denúncia es ratifica en el plenari i s'expliquen els fets per part de la víctima. En les agressions sexuals no existeix una presumpció de veracitat de la víctima ni la seva declaració preval sobre les manifestacions de l'acusat".

@tsj_cat

www.poderjudicial.es

Consejo General
del Poder Judicial

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
DE CATALUNYA

Es precisa, a més, que “en aquest sentit les recents reformes legislatives en matèria de delictes contra la llibertat sexual no han modificat ni els criteris per a la valoració de la prova atorgant prevalença de la declaració de la víctima sobre la de l'acusat, ni s'ha alterat la necessitat que siguin les acusacions les que hagin d'acreditar la comissió del delicte”.

Així, el tribunal explica que “per a avaluar la versió de la víctima, exigència especialment rigorosa quan ens trobem davant declaracions úniques que pretenen fer-se valer com a prova de càrrec, hem de distingir tres moments: la narració sobre l'ocorregut abans d'entrar en el bany de la suite del reservat, el relat de l'ocorregut dins, i el que ha explicat sobre l'esdevingut amb posterioritat a aquests fets”.

I, en relació a això, la sentència recull sobre el consentiment que “ni que la denunciante hagi ballat de manera insinuant, ni que hagi acostat les seves natges a l'acusat, o que fins i tot hagi pogut abraçar-se a l'acusat, pot fer-nos suposar que donava el seu consentiment a tot el que posteriorment pogués ocórrer. Aquestes actituds o fins i tot l'existència d'insinuacions no suposen donar carta blanca a qualsevol abús o agressió que es produeixi amb posterioritat; el consentiment en les relacions sexuals ha de donar-se sempre abans i fins i tot durant la pràctica del sexe, de tal manera que una persona pot accedir a mantenir relacions fins a un cert punt i no mostrar el consentiment a seguir, o a no dur a terme determinades conductes sexuals o fer-ho d'acord amb unes condicions i no altres. És més, el consentiment ha de ser donat per a cadascuna de les varietats de relacions sexuals dins d'una trobada sexual, ja que algú pot estar disposat a realitzar tocaments sense que això suposi que accedeix a la penetració, o sexe oral però no vaginal, o sexe vaginal però no anal, o sexe únicament amb preservatiu i no sense aquest. Ni tan sols el fet que s'haguessin realitzat tocaments, implicaria haver prestat el consentiment per a tota la resta”.

El tribunal ha valorat de manera favorable el relat de la víctima “excepte dèficits apuntats en el relat de l'ocorregut amb anterioritat a entrar en la denominada Suite” i “no té cap dubte que la penetració vaginal de la denunciante es va produir utilitzant la violència, tenint en compte tant el seu relat d'aquest moment, que es veu corroborat perifèricament per les proves que hem esmentat, i donada la reacció de la víctima des d'instants després de produïts els fets”.

@tsj_cat

www.poderjudicial.es

Consejo General
del Poder Judicial

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
DE CATALUNYA

I respecte a l'acusat i la seva versió dels fets, la sentència recorda que "no té obligació de declarar, i de fer-ho, la falta de credibilitat de les seves declaracions exculpatòries no constitueix una prova de càrrec de la seva culpabilitat, perquè també té el dret constitucional a no declarar contra si mateix. Tampoc que l'acusat incorri en contradiccions o el seu relat no s'ajusti a l'ocorregut, en tot o en part, no suposa que hagi de considerar-se-li sense més autor dels fets, no pot entendre's que constitueixi prova de càrrec".

El tribunal aplica l'atenuant de reparació del dany al processat Daniel Alves. Consta acreditat, diu la sentència, "que amb anterioritat a la celebració del judici la defensa ha ingressat en el compte del jutjat la quantitat de 150.000 euros perquè fossin lliurats a la víctima, sense cap mena de condicionant".

Segons el parer de la sala, "per més que en l'auto de processament s'establís l'obligació del processat d'abonar una fiança de 150.000 euros, el fet que hagi indicat que sol·licita que aquesta quantitat li sigui lliurada a la víctima amb independència del resultat del judici, expressa una voluntat reparadora que ha de ser contemplada com una atenuant".

Al temps, la sentència recull que "no concorre la circumstància modificativa de la responsabilitat criminal d'embriaguesa, al no haver quedat acreditat en el plenari l'afectació que el consum d'alcohol va poder tenir en les facultats volitives i cognoscitives de l'acusat".

El judici a l'esportista Daniel Alves es va celebrar en l'Audiència de Barcelona pel tribunal de la secció 21a, a qui li va correspondre l'assumpte per torn de repartiment, els passats dies 5, 6 i 7 de febrer. La causa va ser instruïda pel jutjat d'Instrucció 15 de Barcelona. Els fets van ocórrer la nit del 30 de desembre de 2022.

La sentència admet recurs d'apel·lació a la sala d'Apel·lacions de la sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. L'acusat manté la situació de privació de llibertat.

@tsj_cat

www.poderjudicial.es